

Καλησπέρα!

Σε αυτό το κείμενο θα διαβάσεις κάποια συνοπτικά αλλά βασικά πράγματα για το πως αντιλαμβανόμαστε εμείς το συγκεκριμένο live αλλά και κάποια πράγματα που πρέπει να έχεις κατά νου για σήμερα.

1)

Το live αυτό πραγματοποιείται για να γιορτάσουμε τα 5 χρόνια της συλλογικότητας μας, της συλλογικότητας αναρχικών από τα ανατολικά. Η συλλογικότητα αναρχικών από τα ανατολικά (ή αλλιώς ανανάς -από το παρολίγον “αναρχικοί από τις ανατολικές συνοικίες”) είναι μία μικρή συλλογικότητα αναρχικών εργαζομένων, φοιτητών, ανέργων που τα τελευταία 5 χρόνια προσπαθούμε από κοινού αλλά και μαζί με άλλες ομάδες από τη Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις να οργανωθούμε και να παλέψουμε ενάντια στον καπιταλισμό και το κράτος. Με -κύριο αλλά όχι μοναδικό- σημείο αναφοράς τις ανατολικές συνοικίες (Χαριλάου, Τούμπα, Καλαμαριά, Τριανδρία, Φάληρο, Μαρτίου, Ανάληψη, Φοίνικα, Πυλαία) αυτά τα 5 χρόνια καταφέραμε να στήσουμε μία σειρά αγώνες ενάντια στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο αλλά και ενάντια σε κάθε μορφή καταπίεσης. Όχι χωρίς λάθη, φόβους ή πωσγυρίσματα προσπαθούμε να κατανοήσουμε και να μιλήσουμε με άλλους ανθρώπους της τάξης μας αλλά και να πολεμήσουμε από κοινού την εκμετάλλευση της εργασίας μας από τα αφεντικά, το ρατσισμό, το φασισμό, την πατριαρχία, τις ανισότητες, τις διακρίσεις, την καταστολή, το στιγματισμό, την περιθωριοποίηση, τους πολέμους και όλα όσα αναπαράγει αυτό το σύστημα και που οξύνονται σε περιόδους καπιταλιστικής κρίσης.

Περισσότερα για τη συλλογικότητά μας μπορείς να βρεις στο site μας: anatolika.espinblogs.net

2)

Ο τρόπος που αντιλαμβανόμαστε αυτό το live αλλά και κάθε γιορτή των καταπιεσμένων θέλουμε να εναρμονίζεται -όσο αυτό είναι δυνατόν- και με τα πολιτικά μας πιστεύω.

Από την επιλογή των μουσικών σχημάτων μέχρι την άρνησή μας να βάλουμε είσοδο.

Από την εναντίωση μας στην αστικοποιημένη, εξατομικευμένη, συνυφασμένη με τη ναρκωκουλτούρα ή άλλες εξαρτήσεις διασκέδαση μέχρι την αυτονόητη θέση μας πως στους χώρους, στους αγώνες και στις γιορτές μας δε χωράν έμφυλες και φυλετικές διακρίσεις, σεξιστικές και ρατσιστικές συμπεριφορές.

Από τον αυτονόητο σεβασμό στο χώρο που μας φιλοξενεί μέχρι τον αυτονόητο σεβασμό σε όλη τη γειτονιά, είτε αυτό αφορά το ωράριο της δυνατής μουσικής, είτε αυτό αφορά το που μπορεί ο καθένας να σκαρφιστεί ότι θα κάνει την ανάγκη του, κάτι που καλό θα ήταν να αποκλείει εισόδους πολυκατοικιών που κάποιοι δικοί μας άνθρωποι, φτωχοί με χίλια προβλήματα, θα αναγκαστούν να σφουγγαρίσουν.

Σήμερα διασκεδάζουμε μαζί, σεβόμαστε τους ανθρώπους γύρω μας, το χώρο, τη γειτονιά προσπαθώντας να δομήσουμε μία άλλη κουλτούρα συνύπαρξης, διασκέδασης, επικοινωνίας.

3)

Παρ' όλα αυτά το live σήμερα γίνεται και για έναν άλλον σκοπό. Αφού αρχικά καλύψει τα -όχι και λίγα- έξοδα της συναυλίας, πραγματοποιείται για να καλύψουμε ένα τεράστιο και -ακόμα- όχι συγκεκριμένο ποσό που θα καλύψει δικαστικά έξοδα μελών της συλλογικότητας μας, το οποίο όμως θα είναι αρκετά μεγαλύτερο από τα 10.000 ευρώ τα αμέσως επόμενα χρόνια.

Είτε αφορά την επιλογή συντρόφων να μην υπηρετήσουν τον εθνικό στρατό, είτε αφορά την υπεράσπιση διαδηλώσεων και γειτονιών από επιθέσεις μπάτσων και φασιστών, η καταστολή μας έχει χτυπήσει αρκετές φορές την πόρτα. Αδυνατώντας προς το παρόν και ελπίζουμε για πολύ ακόμα, να σπάσει τις σχέσεις αλληλεγγύης των αγωνιζόμενων, την ίδια την ανάγκη να αγωνιζόμαστε για μία καλύτερη ζωή αλλά και την πίστη πως μία τέτοια προοπτική είναι εφικτή, το κόστος μεταφράζεται πλέον σε μελλοντικές φυλακίσεις και έναν δυσανάλογο αριθμό χρημάτων για δικαστικά έξοδα ή εξαγορές της ποινής. Στην περίπτωση δε της επιλογής της ολικής άρνησης στράτευσης, αξίζει να αναφέρουμε το ταξικό μέτρο του εξαχίλιάρου πρόστιμου

και τον σαδιστικό νόμο που θέλει το “έγκλημα” της ανυποταξίας διαρκές και έτσι 2 σύντροφοι μας διωχθεί 4 και 2 φορές αντίστοιχα, έχοντας ταυτόχρονα ένα φέσι στην εφορία που ξεπερνά τις 40.000 ευρώ που διαρκώς τοκίζονται, ποσό που βέβαια το ελληνικό κράτος δεν πρόκειται να εισπράξει ποτέ. Περισσότερες λεπτομέρειες για τις συγκεκριμένες διώξεις, για την επιλογή της ολικής άρνησης στράτευσης και τον αγώνα ενάντια στον милитарισμό μπορείτε να βρείτε στο site μας.

Όλα τα παραπάνω έξοδα πληρώνονται από “κόκκινα” μεροκάματα μελών της συλλογικότητάς μας, από ενίσχυση άλλων συλλογικοτήτων και από live σαν το σημερινό. Πέρα λοιπόν από το αντίτιμο της μπύρας -αναγκαίο κακό για εμάς-, αυτό που ζητάμε από όσους και όσες βρεθούν σήμερα στη συναυλία είναι να κατανοήσουν τόσο τα λειτουργικά έξοδα μίας συναυλίας που αρνείται να βάλει εισόδο, όσο και τον σκοπό που αυτή πραγματοποιείται και να στηρίξουν συνειδητά οικονομικά στα κουτιά που θα υπάρχουν στην είσοδο, στα μπαρ, αλλά και στα κράνη που θα γυρίσουν κατά τη διάρκεια του live.

4)

Μετά από όλα αυτά μπορούμε να πούμε ένα τεράστιο ευχαριστώ:

-Στη συνέλευση του ΕΚΧ σχολείο για τη μάθηση της ελευθερίας για τη φιλοξενία, έναν ανοιχτό κοινωνικό χώρο-σημείο συνάντησης για χιλιάδες ανθρώπους της Θεσσαλονίκης. Ένα χώρο ο οποίος αντιμετώπισε αποτελεσματικά φέτος αρκετές φασιστικές επιθέσεις, τιμώντας μας με το να είμαστε κομμάτι των ατέλειωτων ωρών περιφρούρησής του. Έναν χώρο που, παρά τις επιμέρους πολιτικές διαφωνίες με τη συνέλευση του, θα υπερασπιστούμε ξανά και ξανά απέναντι σε μπάτσους, φασίστες, δημάρχους, εκκλησία.

-Στους Social Waste, τον Ήρωα, τον Τητ που κάναν ολόκληρο ταξίδι χωρίς να ζητήσουν το παραμικρό για να στηρίξουν όλα όσα αναφέρουμε παραπάνω. Αλλά δεν είναι μόνο η ταλαιπωρία, το ταξίδι, η κούραση. Είναι ακόμα και οι επιμέρους δικές τους διαφωνίες που δεν υπολόγισαν καν μπροστά στην πηγαία αλληλεγγύη που έχουν μεταξύ τους οι αλλιώτικοι, οι φτωχοδιάβολοι, τα παιδιά (ή και οι μεγαλύτεροι) των δρόμων, όσοι και όσες μέσα από άλλες αφετηρίες και διαδρομές αγωνίζονται για έναν καλύτερο κόσμο.

-Στους συντρόφους και τις συντρόφισσες που μας βοήθησαν με τα κουβαλήματα και τις βάρδιες, μιας και μόνοι μας δε θα ήμασταν αρκετοί.

-Στον κάθε παρευρισκόμενο και την κάθε παρευρισκόμενη στο live που από συνείδηση και όχι από κάποια επιβολή θα κατανοήσει όσα αναφέρουμε παραπάνω, που συνειδητά θα στηρίξει οικονομικά, που θα βοηθήσει στην περιφρούρηση του χώρου από σεξιστικές και ρατσιστικές συμπεριφορές, που θα σεβαστεί το σχολείο και τη γειτονιά.

Κλείνοντας, θέλουμε να ελπίζουμε και θα κάνουμε ότι περνάει από το χέρι μας, όσοι και όσες είμαστε σήμερα εδώ για να διασκεδάσουμε, να βρεθούμε τον επόμενο -δύσκολο ομολογουμένως- καιρό στους δρόμους και να συναντήσουμε τα βλέμματα μας σε άλλους χώρους. Σε γεμάτα αμφιθέατρα που αποφασίζουν αγώνες, σε καταλήψεις διαρκείας, σε διαδηλώσεις, σε συνελεύσεις γειτονιάς και εργατικά σωματεία. Εκεί που οι άνθρωποι μπορούν να αγωνίζονται και να ελπίζουν σε έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση, διακρίσεις, πολέμους, σε έναν κόσμο ελευθερίας, ισότητας, αλληλεγγύης, κοινοκτημοσύνης.

Πρέπει να τολμάμε να αγωνιζόμαστε και πρέπει να τολμάμε να νικάμε,

καλούς αγώνες λοιπόν σε όλους και όλες μας!

Συλλογικότητα αναρχικών από τα ανατολικά